

МОЛОДИЙ КОММУНАР

ІМ. Д. ЧИЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКМУ

Рік видання XII
№ 39 [1363].

СУБОТА, 3 квітня 1971 року

Ціна 2 коп.

Тобі, партіє, наші діла і думи!

Саме так коротко можна передати зміст виступів на зборах, присвячених XXIV з'їздові КПРС, що відбулися на станції Знам'янка-сортувальна, на кіровоградському заводі «Червона зірка», на Долинському цегельному заводі, на підприємствах виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія», на багатьох інших підприємствах області, в колгоспах і радгоспах.

Обговорюючи матеріали з'їзду, хлібороби і машинобудівники, енергетики і будівельники схвалюють зовнішню і внутрішню політику партії, її практичний курс, намічають нові, високі рубежі, працюють з особливим піднесенням. Так бригади Івана Майбороди, Федора Соболева, Івана Бовбеля вже в перший день з'їздивської вахти видали понад завдання близько 20 кубометрів залізобетонних виробів. Високі виробничі показники в тисячах інших бригад і змін.

XXIV з'їзд КПРС

МОСКВА. (ТАРС). 31 березня на вечірньому засіданні XXIV з'їзду КПРС делегати продовжували обговорення звітної доповіді Центрального Комітету КПРС і звітної доповіді Центральної ревізійної комісії КПРС.

У дебатах виступили перший секретар ЦК КП Узбекистану Ш. Р. Рашидов, перший секретар Краснодарського крайкому КПРС Г. С. Золотухін, перший секретар ЦК КП Грузії В. П. Мжаванадзе.

Делегати, які виступали, палко схвалювали генеральну лінію і практичну діяльність Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу. Вони відзначали, що накреслена грандіозна програма дальшого розвитку нашої держави, підвищення народного добробуту — яскраве свідчення піклування нашої лєнінської партії про радянську людину, про трудівника.

1 квітня з'їзд продовжував роботу.

МОСКВА. 1 квітня. (ТАРС). На XXIV з'їзді Комуністичної партії Радянського Союзу триває обговорення звітної доповіді Центрального Комітету КПРС і звітної доповіді Центральної ревізійної комісії КПРС.

О 10 годині ранку в Кремлівському Палаці з'їзду під головуванням А. П. Кириленка відкрився ранкове засідання.

Делегати вітали делегації з Гайани, Реюньйону і Анголи, які щойно прибули на з'їзд.

Першим у дебатах виступив перший секретар Красноярського крайкому КПРС В. І. Долгих.

МОСКВА. 1 квітня на вечірньому засіданні XXIV з'їзду КПРС тривало обговорення звітних доповідей.

У житті нашої республіки, сказав у своєму виступі перший секретар ЦК Компартії Латвії тов. А. Е. Восс, як і всієї

країни, восьма п'ятирічка була таким періодом, якому немає рівних за всі роки Радянської влади щодо масштабів задоволення матеріальних і культурних потреб населення. Все, що було намічено п'ять років тому, втілено в життя. Нині партія виступає з новою, ще ширшою програмою підвищення народного добробуту. Розповідаючи про бурхливе економічне зростання республіки, промовець підкреслив, що вирішальними факторами його були братерська дружба народів СРСР, їх всебічне співробітництво і взаємодопомога.

Міністр чорної металургії СРСР тов. І. П. Казанець сказав, що в результаті політичної й організаторської роботи Комуністичної партії, її лєнінського Центрального Комітету радянський народ досяг видатних успіхів в усіх галузях господарського і культурного будівни-

цтва. В цих досягненнях є значний вклад радянських металургів.

Змагаючись за гідну зустріч XXIV з'їзду КПРС, сказав тов. І. П. Казанець, підприємства галузі з початку року дали країні понад план багато чавуну, сталі, прокату, труб, залізної руди і іншої продукції. Озброївшись рішеннями з'їзду, робітники і спеціалісти докладуть усіх знань і творчих зусиль, щоб ще вище піднести авторитет вітчизняної чорної металургії.

Далі промовець торкнувся питань випуску товарів народного споживання.

На вечірньому засіданні виступив також перший секретар Новосибірського обкому КПРС тов. Ф. С. Горячев.

Яскравим, хвилюючим було привітання піонерів з'їзду. Делегати і гості бурхливо аплодували юним лєнінцям.

2 квітня з'їзд продовжував роботу.

Думи і погляди всіх радянських людей звернені зараз до Москви, де проходить XXIV з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу. Посланці від партійних організацій усіх областей і республік обговорюють завдання партії і народу на нову, дев'яту п'ятирічку. Серед них є і делегати з орденоносної Кіровоградщини.

На фото: група делегатів XXIV з'їзду КПРС від Кіровоградської обласної партійної організації на Красній площі.

Фото П. ЗДОРОВИЛА.

(Фотохроніка РТАУ).

Вони з честю додержали слова

КОЛЕКТИВИ, ЩО ЗДОБУЛИ ПРАВО ПІДПИСАТИ РАПОРТ XXIV З'ІЗДОВІ КПРС І XXIV З'ІЗДОВІ КП УКРАЇНИ ПРО СВОЇ ТРУДОВІ ЗВЕРШЕННЯ

Адабаський щебеневий завод. Бобринецьке районне об'єднання «Сільгосптехніка». Будівельно-монтажне управління № 37 тресту «Дніпроводбуд». Будівельне управління «Машбуд» тресту «Кіровоградпромбуд». Будівельно-монтажне управління тресту «Дніпром'ясомолремонт». Вільшанська районна друкарня. Гайворонський район електричних мереж. Голованівський районний харчокомбінат. Грушківський хлібоприймальний пункт. Долинський завод залізобетонних виробів. Залізнична станція Помічна. Знам'янська дистанція цивільних споруд. Знам'ян-

ський завод залізобетонних опор зв'язку. Знам'янський меблевий комбінат. Знам'янська міська машинолічильна станція. Кіровоградський завод «Більшовик». Кіровоградське кар'єроуправління. Кіровоградський комбінат хлібопродуктів. Кіровоградський комбикормовий завод. Кіровоградська кондитерська фабрика. Кіровоградська маслосирбаза. Кіровоградський міськмолочозавод. Кіровоградський птахокмбінат. Кіровоградська швейна фабрика. Кіровоградська шпатно-вірвовочна фабрика. Кіровоградське районне об'єднання «Сільгосптехніка». Кіровоградське рудо-

управління вогнетривких глин. Колгосп «Більшовик» Гайворонського району. Колгосп імені 10-річчя Жовтня Маловисківського району. Колгосп «Дружба» Новоукраїнського району. Колгосп «Іскра» Олександрівського району. Колгосп імені Жданова Світловодського району. Колгосп «Зоря комунізму» Добровеличківського району. Колгосп імені Калініна Добролюбівського району. Колгосп імені Комінтерну Бобринецького району. Колгосп імені Крупської Олександрівського району. Колгосп імені Куйбишева Устинівського району. Колгосп «Маяк» Новоукраїнський (Закінчення на 2-й стор.).

З тобою, партіє, в ділах і думках!

ІМЕНЕМ З'ІЗДУ

Готуючись гідно зустріти XXIV з'їзд КПРС, всі 113 первинних комсомольських організацій Знам'янського району провели Ленінський урок «Дисципліна — вирішальна умова». В ньому взяло участь близько шести тисяч комсомольців — робітників, колгоспників, службовців, учнів технікуму, профтехучилищ, загальноосвітніх шкіл.

На цих уроках йшла принципова розмова про те, що зроблено і треба зробити, щоб поліпшити виробництво. Намічалися конкретні рубежі.

Комсомольська організація локомотивного депо на уроці рапортувала старшим товаришам, що комсомольсько-молодіжні колективи п'ятирічний план по обсягу перевозок виконали 1 листопада 1970 року, провели за цей час 19695 великогазових поїздів, в яких перевезли понад норму 12 мільйонів тонн народного господарських вантажів, що комсомольці заощадили 5,8 мільйона кіловат-годин електроенергії, впровадили в життя більше 480 рацпропозицій.

Тоді ж, на уроці, було намічено нові високі рубежі на честь партійного з'їзду.

Колектив нашого депо у напруженій праці здобув високе право підписати трудовий рапорт XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України. У цьому чимала заслуга комсомольців, адже кожний шостий працюючий — член ВЛКСМ.

Високі показники в усіх 62 електровагонних бригадах. Приклад у праці показують машиніст-інструктор, делегат XXI з'їзду ВЛКСМ України Микола Тимофєєв, машиністи Валерій Олєфіров, Владислав Цурський, Борис Дубінін, помічники машиністів Віктор Хоролєнко, Віктор Савченко, Олександр Савін, слюсарі Володимир Долбісє, Анатолій Омєльченко, Анатолій Мєлащенко та багато інших.

В день відкриття з'їзду ми зобов'язувалися працювати на заощадженій електроенергії. Перші склади в цей день повели Владислав Цурський, Борис Дубінін, Валерій Олєфіров. Ще не підбито остаточних підсумків, але я певен, що і цей пункт зобов'язання комсомольців виконують з честю.

С. АНТОНЕНКО,
секретар комітету комсомолу Знам'янського локомотивного депо.

З великим піднесенням обговорили комсомольці Голованівського СПТУ № 8 доповідь тов. Л. І. Брежнєва на XXIV з'їзді КПРС. Вони дали слово «на добре» і «відмінно» закінчити навчання.
НА ФОТО: майбутні механізатори на визначені причини сільськогосподарських машин.

Фото Г. РИБАКА.

Заявка формуваньників

З хорошим настроєм ми заступили на трудову зміну в день відкриття XXIV з'їзду КПРС. Перед нами, машинобудівниками, партія ставить конкретне завдання в новій п'ятирічці — довести виготовлення сільськогосподарських машин на суму до 3,5 мільярда карбованців. І кожен наш робочий день ми зараз розуміємо як працю над успішними виконаннями наказу партії.

Відповідальне завдання сьогодні у членів нашої бригади. Ми стоїмо на формуванні форм для заливки деталей сівалки СКН-6. Незабаром ці машини висіють зерно майбутнього врожаю кукурудзи. Ми хочемо, щоб цей засів став добрим починком нової п'ятирічки сільських трударів. Тому кожній зміні й змагасмося з часом, випереджаючи його, вболіваємо за високу якість нашої продукції.

Позавчора бригада, ставши на з'їздівську вахту, виконала за зміну 196,6 процента денної норми. Це наша трудова заявка на дні роботи форуму комуністів країни. Такий темп обіцяємо тримати й надалі.

Комсомольсько-молодіжна бригада комуністичної праці формуваньників ливарного цеху сірого чавуну заводу «Червона зірка»: **В. ЗАРЕВНИК** — бригадир, члени бригади: **В. ТУПЧЕНКО, І. ТВЕРДОСТУП, І. ІВАНОВ, В. КОВАЛЬЧУК.**

Володимир Волошин — один з кращих механізаторів колгоспу імені Леніна Знам'янського району. Він працює на ланці по механізованому вирощуванню кукурудзи і сояшки. Понад Володимир приступив до закриття вологів.
НА ФОТО: Володимир Волошин.

Фото Б. ВІГОХІНА.

Вони з честю додержали слова

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

ського району. Колгосп «Октябрь» Знам'янського району. Колгосп «Перемога» Маловисківського району. Колгосп «Путь Октября» Онуфріївського району. Колгосп імені Свердлова Ульяновського району. Колгосп імені Суворова Устинівського району. Колгосп «Червона комунa» Новоархангельського району. Колгосп «Шлях до комунізму» Добровеличківського району. Колгосп «Україна» Знам'янського району. Колгосп імені Ульянова Світловодського району. Колгосп імені Фрунзе Долинського району. Маловисківський радгосп цукрокомбінату. Новоархангельський сирзавод. Новоукраїнський районний харчокомбінат. Обласна друкарня імені Г. М. Димитрова. Олександрійське районне об'єднання «Сільгосптехніка». Олександрійський цукрозавод. Олександрійське райенергоуправління. Олександрійська районна міжколгоспна будівельна організація. Пересувна механізована колонна № 12 тресту «Кіровоградськбуд». Радгосп «Устинівський». Радгосп «Червоний землероб» Бобринецького району. Світловодський завод керамічних виробів. Світловодський комбінат комунальних підприємств. Світловодський лісгоспзг. Світловодське районне об'єднання «Сільгосптехніка». Ульяновське авто-транспортне підприємство № 10045. Устинівська райспоживспілка. Цибулівський лісотарний комбінат.

УПРОЕКТІ Директив XXIV з'їзду КПРС по п'ятирічному плану розвитку народного господарства СРСР на 1971—1975 роки говориться, що важливий вклад в його виконання повинні внести Ленінський комсомол і вся радянська молодь. Виходячи з цього, комсомольські організації області та організації товариства «Знання» вважають своїм основним обов'язком і головним завданням — широко пропагувати і втілювати в життя широкую програму дій нашої партії.

З ініціативи обласної комісії по пропаганді знань серед молоді, обкому і міському ЛКСМУ для комсомольців і молоді міста Кіровограда при Центральному лекторії організовано читання циклу лекцій «Комсомол — вірний партії син». З темою — «Комсомол — вірний помічник і резерв КПРС» виступив секретар обкому ЛКСМУ В. Кришечко. Про трудові подвиги комсомольців і молоді Кіровоградщини XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України розповів секретар міському комсомолу Ю. Рудис. Згодом молодь міста прослухала лекції «Герої Радянського Союзу — вихованці Кіровоградщини», «Життя В. І. Леніна — приклад для молоді», «Інтернаціональне виховання молоді», «Ленінський комсомол в боротьбі за зміцнення єдності міжнародного комуністичного молодіжного руху» та інші.

Широко впроваджуються такі форми лекційної пропаганди серед молоді як усні журнали на тему «Рішення партії окрилюють», читальні конференції — «Комсомол семидесятих», цикл лекцій «Закон Радянської держави — твій закон».

Велику лекційну пропаганду серед молоді області ведуть не лише кваліфіковані лектори, які мають 10—25-річний досвід роботи, а й молоді, члени учнівських лекторських груп, слухачі шкіл молодого лектора, члени комісії по пропаганді знань серед молоді та лекторських груп і груп доповідачів МК, РК ЛКСМУ.

Молоді лектори, безумовно, потребують систематичної допомоги з боку старших товаришів. Це врахували обласна комісія по пропаганді знань серед молоді та лекторська група обкому ЛКСМУ. З їх ініціативи було проведено обласний семінар-нараду лекторів, керівників шкіл молодого лектора та учнівських лекторських груп, відповідальних секретарів міських і районних організацій товариства «Знання» та других секретарів МК, РК ЛКСМУ.

На семінарі-нараді мова йшла в основному про практику роботи шкіл молодого лектора та учнівських лекторських груп по підготовці лекторських кадрів. В обговоренні цього питання взяли участь голова бюро обласної комісії по пропаганді знань серед молоді П. Д. Марченко, керівник школи молодого лектора Бобринецького сільськогосподарського технікуму О. Ф. Пасніченко, відповідальний секретар Олександрійської міської організації товариства «Знання» А. Д. Дегтярьов, керівники учнівської лекторської групи Кам'янокриничанської СШ Ульяновського району Галина Москвиченко та інші.

На зустріч з молодіжною аудиторією

Учасники семінару прослухали і обговорили також реферат слухача школи молодого лектора Новомиргородського зоотехнікуму Лідії Кикоть.

До речі, в нашій області такі школи почали створюватися з 1962 року. За роки свого існування вони дали знання 2200 слухачам. Зараз у нас працює 17 шкіл молодого лектора, де навчається понад 600 слухачів.

Різдво методичної лекційної пропаганди і лекторської майстерності, комісія по пропаганді знань серед молоді при правлінні обласної організації товариства «Знання», щоб допомогти молодим лекторам, слухачам шкіл молодого лектора та членам учнівських лекторських груп, створила обласну школу лекторської майстерності. При розробці програми враховували те, що лектор повинен бути обізнаний з широким колом політичних і наукових питань, марксистсько-ленінським світоглядом, загальною культурою і спеціальними знаннями, педагогічними, психологічними і логічними знаннями та навиками, володіти майстерністю усної мови, основами ораторського мистецтва. Ось чому в програму школи і вклю-

чені питання ідеології і пропаганди, історії ораторського мистецтва, методику прослуховування і рецензування лекцій.

Понад сто лекторів первинних організацій товариства «Знання» області взяли участь у першому занятті школи. Вони прослухали лекцію доцента Київського державного університету В. Є. Прокопів на тему «Вихитися у Леніна мистецтву переконувати», диктора Українського республіканського радіо П. Б. Бойка «Краса і сила усного виступу», кандидата іс-

торичних наук А. А. Богунського «Підбір та використання місцевих матеріалів у лекційній пропаганді», В. М. Шаля «Використання технічних засобів у лекційній пропаганді».

Багато взяли для себе слухачі шкіл під час зустрічі з кращими лекторами міста Кіровограда. П. М. Дмитренко, який вже 24 роки є лектором-атеїстом, свій виступ присвятив темі «Як я став лектором». Двадцять один рік А. П. Манойленко пропагує сільськогосподарське знання в області. Його часто можна зустріти не лише на обласних, районних семінарах, а й в колгоспах, на товариницьких фермах, в сільських клубах. Де б він не виступав, яка б аудиторія його не слухала, всі зазначають задоволені його виступами. Але Андрій Петрович на все життя запам'ятав свій перший виступ про нього він і розповів на зустрічі. Л. М. Шеховцова вісімнадцять років виступає по правовій тематі. Про те, як вона готується до кожного виступу і розповіла слухачам. «Моя картотека» — з такою темою на зустрічі виступив лектор-міжнародник К. Г. Малець.

Н. РИБАЛКО,
член комісії по пропаганді знань серед молоді при правлінні обласної організації товариства «Знання».

ІНІЦІАТОРИ — НОВОПРАЖЦІ

СЛОВО ЮНИХ КРОЛЕВОДІВ

Днями в Новопржецькій середній школі відбулась районна нарада юних кролеводів. Не випадково, що саме тут. Адже в травні минулого року члени учнівської виробничої бригади цієї школи звернулися до школярів Кіровоградщини з закликом «Допоможем м'ясному цеху!» Вони зобов'язалися виростити за рік 500 кролів на шкільній кролефермі та 5 тисяч штук вдома. Свої зобов'язання новопржецькі виконали з честю. Юні кролеводи здали державі 7620 кролів.

Наслідуючи їх приклад, вагомих результатів у вирощуванні кролів домоглися учні Червонокам'янської школи-інтернату, Протопопівської,

Головішківської середніх шкіл та Комінтернівської восьмирічної.

На нараді виступили перший секретар Олександрійського РК ЛКСМУ М. Ягоденко, головний зоотехнік колгоспу імені Леніна (с. Нова Прага) В. Цибулєв, старший піонервожата Новопржецької восьмирічної школи № 2 М. Очовська, учениця Новопржецької СШ Надія Золотар та інші.

Учасники наради зобов'язалися слати юних кролеводів виростити і здати державі цього року тридцять п'ять тисяч кролів.

С. ЗОЗУЛЯ,
інструктор Олександрійського РК ЛКСМУ.

ДЕЛЕГАТИ ПАРТІЙНОГО З'ІЗДУ

Шостий рік Євгенія Олексійовича Головань очолює колгосп імені Калініна Добровеличківського району. І що не рік, господарство робить значний крок вперед. Та найбільші успіхи були у завершальному році восьмої п'ятирічки. Тут зібрали з кожного гектара по 39,4 центнера зернових, в тому числі по 35 центнерів озимої пшениці. Одержано добрий урожай кукурудзи, ячменю, соняшнику, цукрових буряків. Державі продано 25130 центнерів зерна при плані 19800 центнерів.

Зоотехнік за освітою і покликанням, Є. О. Головань особливу увагу звертає на розвиток громадського тваринництва. Минулого року реалізовано по 60,2 центнера м'яса в стогектарному обчисленні. Господарство одержало від кожної свиноматки по 21,6 поросяти. Вироблено по 450 центнерів молока на сто гектарів землі. І птахферма тут одна з найпродуктивніших в області — від кожної курки-несучки одержано за рік по 249 яєць.

Колосіння

У КОЛГОСПІ мені довелося бути в перші дні лютого. Незвичайна для зими теплість так вплинула на шляхи, що чорнозем перетворився у справжнє місиво. Здавалось, в таку погоду — ні проїхати, ні пройти. Але складні кліматичні умови не порушили виробничого ритму калінінців. Як і напередодні, вони возили із станції ліс, заготовляли місцеві добрива, ремонтували техніку, готували посівний матеріал.

Вже котрий раз голова колгоспу була в приміщеннях, де зберігається насіння майбутнього врожаю, однак знов сюди невіддалась.

— Чули, в народі кажуть: яке насіння, таке і колосіння. Тож клопочемо, щоб все насіння було високоякісним.

І вона разом з агрономом по насінництву Ніною Устименко і завідувачою зерноскладом Ольгою Гриценко ще раз перевіряє, як зберігається посівний матеріал.

Від колгоспної контори до майстерні Євгенія Олексійовича етежу протоптає. Давно закінчили ремонт усіх сіялок, мультизаторів, плугів, борів, лущильників, котків. Та голова колгоспу ось знов прийшла в

майстерню. Поговорить з людьми, перекине жартом, скаже тепле слово. Бо такої вже вона вдалі — завжди йде до колгоспників, знаючи, що все вирішувати вони, що всі ті плани і зобов'язання, прийняті на звітних колгоспних зборах, повністю залежать ось від цих людей. З любов'ю і не випадково вона лизиває односельчан «чаклунами». І тут же компетентно це визначення. Мовляв, вони ніколи не кивають на примхи погоди. Ставши висококаваліфікованими спеціалістами, самі роблять погоду — як у прямику, так і в переносному розумінні слова. І розповідає, розповідає. Гаряче, цікаво, захоплює.

— Ось Петро Онисимович Горб. Чверть віку на тракторах. Майстер «золоті руки». В своїй справі неперевершений спеціаліст. Олексій Іванович Стеценко. Теж третій десяток літ не розлучається з технікою. По почерку на ниві завжди можна визначити: тут працював Олексій Іванович. Або ось Петро Васильович Воробйов. Працює так, що його роботою милуватись можна.

Потім, хвилинку подумавши, додала: — Я говорила про ветеранів. Та у нас і молодь добряче пра-

цює. Бере приклад з кадрових механізаторів, вивчає їхній досвід. Ось Іван Михайленко. Буде-яку роботу виконує бездоганно. Молодий, але зрілий механізатор, любить і досконало знає техніку...

Я КОСЬ на одній з районних нарад Євгенія Олексійовича говорила: «Скажи мені, скільки ти вносиш добрив, і я скажу, який ти господар». На такий висновок вона мала повне право: адже тут вносять майже по сім тонн місцевих добрив на кожний гектар ріллі.

Багато сил, часу, уваги приділяє Євгенія Олексійовича вихованню молоді. Буває на комсомольських зборах. Проводить з молодими хліборобами бесіди. Дбає про їхнє культурне дозвілля. З її ініціативи в селі завершено будівництво одного з крашчих в області Палаців культури.

Голова колгоспу. Член Ревізійної комісії ЦК КП України. Депутат сільської Ради. Дружина, мати — господарка дому. Турботи, турботи... І на все Євгенія Олексійовича знаходить час. І як би вона не була зайнята, вечорами просиджує за книгою.

— Без книги зараз не можна, — говорить вона. Час такий. Облишати книгу — однаково, що пливти на човні проти течії. Варто опустити весла, як тебе відразу ж понесе назад.

Слухав я Євгенію Олексійовичу і пригадав вислів бразильського письменника Жоржі Амаду про наших жінок. «У радянської жінки ширший кругозір, вона краще розбирається в літературі і мистецтві, ніж будь-яка великобританська дема капіталістичного суспільства. Можливо, жінки, які шийють собі сукні у славновісних паризьких кравців, і більш елегантні, ніж радянські жінки. Але хіба вони можуть похвалитись тими знаннями, тією культурою? Знаючи і тих і тих, я сміливо можу сказати, що ні».

Ця оцінка повністю стосується вихованки комсомолу, чудової трудівниці, красивої душою жінки — Євгенії Олексійович Головань.

На XVI обласній партійній конференції її обрали делегатом XXIV з'їзду КПРС.

І. ВАШУК.

Колгосп імені Калініна Добровеличківського району.

ДЕНЬ УДАРНОЇ ПРАЦІ

Таким днем для комсомольсько-молодіжної бригади майлярів кіровоградського БУ «Житлобуд» було 30 березня, коли розпочав роботу XXIV з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу. Дівчата виконували

внутрішні упоряджувальні роботи в житловому будинку другого району Черемушок. Працювали з особливим піднесенням і успішно виконали зобов'язання.

На фото: (зліва направо) комсомолки Валентина Пігар та ударник комуністичної праці Катерина Азупа (перший ряд), Ніна Щербина, Людмила Моркова та Віра Барабус (другий ряд) з комсомольсько-молодіжної бригади, де групкомсоргом Олена Бондаренко.

Фото І. БЕЗДІТНОГО.

СТЕПОВИЧКА

СТОРИНКА ДЛЯ ДІВЧАТ

Цією сторінкою ми підполюємо випуск «Степовички». В ній, як і раніше, публікуватимуться матеріали для дівчат і про дівчат. Чекаємо ваших листів, шановні подруги, запитань, побажань.

«Степовичка» в «Молодому комунарі» буде щомісяця.

ДВОХТИСЯЧНИЦЯ

У ДОЛИНСЬКОМУ побутовому комбінаті її так і звуть — Ганя. Комсомолка Ганя, що ось уже дев'ять років не розлучається з північною машинною.

— І дався ж тобі вибір! — розраджували подруги. — Давай, Ганю, з нами! Махнемо на будову до міста... А там і філармонія, і театр, і жінки...

— А я хочу для наречених плаття шити... Щоб йшли вони з молодими, як трамвайні вишні у білому купелі...

В Дніпропетровському профтехучилищі, куди поїхала здобувати професію Ганя Крайнева з далекого Вершніокам'янки, дівчину помітили. Мале, мов чорняве зерно, вилучене з осіннього соняшника... І всі-таки звернули увагу на ученицю, котра, мов пелюстка песняне сонце, обирала колір свого майстерів, допізна просиджувала над кресленнями. Після закінчення навчання можна було б залишитися у цьому великому робітничому місті над Дніпром. Але почали сніг... Степ... Мати.

В училищі шила блузки, плаття, «підпідні» з ситцю та інших дешевих тканин, котрі легко обдаються обробці. А в сільській майстерні їй раз-у-раз доводилося пошити плаття з дорогого матеріалу. Ото й хвилювалося, ото й сльозини бризнули з очей, коли здала замовлення в свою першу роботу... Розгубилася: плаття висіло на жінці, як халабуду. Але тієї ж миті до Ганіні підійшли колеги по роботі Марія Цихненко, Катерина Книшук, Меланія Куліченко.

Замовниця залишилася задоволена. А через кілька днів Ганіні Крайневій доручили нову відповідальну роботу. О, як обурилася червоношкіра дівка, коли прийшла на першу примірку!

— Це ж як, сукні шитиме оце дівчата? Неподобно знову дама стояла в цеху, біля робочого місця Ганіні.

— Даруйте, дівчата, — вибачилася зітхнула, — я б хотіла, щоб ви й для мене донесли таку сукню пошили...

...Вітаю! минуло дев'ять літ. Ганя Крайнева цими днями виконує двохтисячну замовлення... Без відриву від виробництва закінчила Дніпропетровський політехнічний технікум, але робочого місця біля швейної машини не залишила.

Н. ПАЛИВОДА.

м. Долинська.

— Я — «Берізка». Я — «Берізка». Шоста, ти мене чуєш? Приймай замовлення.

Через півгодини чи годину ці позивні чуються знову. І так до кінця зміни. Шоста — це Ганя Петрівна Рудько, водій Кіровоградського тракторного парку.

Спочатку Ганя Петрівна була єдиним представником «слабої» статі в автопідприємстві. Але все змінилось після того, як вона повернулася із республіканського зльоту жінок — водіїв — передовиків виробництва.

Вона стала гарним пропагандистом своєї професії.

— Жінка-водій, — говорила вона, — іноді навіть краще обслужує.

Ось веде вона жінку з хворим дитиною, якій кочне необхідна хірургічна допомога. Розгублена мати не знає, а, можливо, забула, куди потрібно звернутись. А вона, Ганя Петрівна, і з власного досвіду про таке знає (бо своїх двох дочок виростила, вже й онука бавить). Та й взагалі, маючи більш ніж двадцятирічний стаж роботи на машині, все знаєш. От і радить:

— Заспокойтесь. Чого з цими дітьми не наберешся, поки їх виставиш. Зараз ми поїдемо в обласну лікарню. Там хороший хірург. Хоча... Мені здається, що в таких випадках треба в четверту.

Машину різко повертає у напрямку Новомикодаївки. Ось і четверта лікарня Ганя Петрівна допомагає жінці вийти з машини, проводить її до приватного покою. І хоч до кінця зміни

Десять привілейованих

залишаються хвилини, вона чекає свою пасажирку. А потім чує:

— Спасибі вам. Це, справді, тільки жінка може бути такою чуйною, зрозуміти становище.

Ганя Петрівна тільки посміхається. Це ж саме вона чула і на зльоті. Але там це й підкреслювали, що у жінок-водіїв майже не буває аварій.

Повернулася на роботу — і зразу до директора С. А. Фатова:

— Давайте, Степане Анатолійовичу, організуємо жіночу бригаду таксистів. Он у Чернівцях вже кілька років діє така...

І ось уже скоро рік, як на автопідприємстві № 10001 успішно працює жіноча бригада. Бригадиром — Ганя Петрівна Рудько.

Дівчат у бригаді дев'ять. У кожній з них — «Москвич». У бригадира ж — «Волга», на якій встановлена рація.

Хоч «сучасні» жінки-водители існує недовго, але стало серйозним конкурентом «сильній» половині. У кожній з дівчат виконання плану більше ста процентів. І нехай вони пеки що це на першому місці у соціалістичному змаганні, зате, як пояснює без гордості, старший диспетчер І. С. Якимець, ще не було жодної скарги на жінок-водіїв. Одні лише подяки.

— Тому ми й думаємо цього року збільшити цю бригаду, — говорить, начальниця експлуатації П. С. Висоцький. Жінки-водители користуються певними привілеями.

— Ажжж. Іх у нас десять із 267 водіїв. То хіба й поставили їх «привілейовані» у нічну зміну? — пояснює С. А. Фатов.

Дівчатам, справді, йдуть на всі потуги. Роботу свою вони починають об одинадцятій годині. Правда, Марія Прокопчук це не адекватувало. Їй дозволили працювати з восьмої години ранку. А Ганіні Петрівні — з дев'ятої.

Кажуть, що до будь-якої обставини швидко звикаєш, коли постійно з нею зв'язаний. А тут байдужих немає, коли починають пилітати, як чайки з гнізда, королів автоштрад. Ві, як на підбір, красиві, приємні, готові завжди якнайкраще обслужити пасажирів на своїх новеньких «Москвичах». Стоять хлопці і любуються.

А в ефірі вже звучить:

— Я — «Берізка». Я — «Берізка». Шоста, ти вільна? Приймай замовлення.

Г. ПРОКОПЕНКО, спецкор «Молодого комунаря».

ЛАУРЕАТ ФЕСТИВАЛЮ

Напередодні XXIV з'їзду КПРС в Кривому Розі відбувся другий республіканський фестиваль комсомольської пісні, організований Міністерством культури УРСР, ЦК ЛКСМУ. Співаком композиторів України, державним комітетом Ради Міністрів УРСР по телебаченню і радіомовленню. Переможцями стали учень Миколаївського культосвітнього

училища Ігор Денисенко, Володимир Мельниченко з Ужгородського музичного училища та кіровоградка Валентина Тараненко — учасниця художньої самодіяльності Палацу культури імені Жовтня заводу сільськогосподарського машинобудування «Червона зірка».

У червні північного року ці лауреати представлятимуть республіку на всесоюзному конкурсі в Красnodоні.

На фото: виступає ВАЛЕНТИНА ТАРАНЕНКО. Фото В. КОВІАКА.

СЛУЖБУ НЕСУТЬ СИНІ

«ДОБЛЕСНІ,
МУЖНІ...»

Рік-два тому вони були за верстатом в заводському цеху, виводили трактор на колгоспну ниву, поспішали в студентську аудиторію. Їх імена називали серед крашних хліборобів, вони виборювали призи у змаганні крашних по професії. А тепер ці хлопці з нашого степового краю — воїни, стоять на сторожі мирної праці своїх батьків. І знову про них чути слова похвали. З військових частин надходять листи в школи, військомати, райком комсомолу...

Ось рядки про комсомольця з села Розношенці Ульяновського району Володимира Бачинського, нині він курсант вищого військово-морського училища: «Він любить море, його манять далекі подорожі і романтика нелегких рейсів. Успішно склавши екзамени в училищі, молодий комуніст став відмінним курсантом. Хоробрість, мужність і стійкість — особисті характеристики майбутнього командира. Вже тепер видно, що він знайшов своє місце в житті».

В. БАЧІНСЬКИЙ.

В. ШЕПЕЛЬ.

В. ТРОШКІН.

В. САМОЛОВАЧ

А секретар комсомольської організації військового підрозділу М. Зайцев розповідає про наших земляків Вячеслава Трошкіна та Віктора Шепеля: «За час проходження служби вони показали себе дисциплінованими і зразковими воїнами. За короткий час вивчили довірену їм зброю, оволоділи військовою спеціальністю. Під час навчання демонстрували неабияку майстерність. Вячеслав і Віктор — комсомольські активісти, хороші товариші, обидва нагороджені Ленінською ювілейною медаллю. За військову доблесть». Вже в перший рік служби їм вручено знаки «Отличник ВВС».

Через газету хочеться

подякувати батькам цих доблесних воїнів за те, що виховали таких синів...»

Про комсомольця з Кіровограда Володимира Самойловича пише секретар одного з підрозділів військово-повітряної Червонопрапорної ордена Кутузова академії імені Ю. О. Гагаріна лейтенант В. Біндюг: «Самойлович — відмінник бойової і політичної підготовки, має комсомольські нагороди. Комсомольці взводу завжди беруть приклад з цього воїна. Нещодавно вони обрали його своїм ватажком...»

І знову вітання матері — Раїсі Мухамедівні: «Спасибі за хорошого сина!»

ПРОДОВЖУЄМО РОЗМОВУ «СТУДЕНТ І АУДИТОРІЯ».

СТУДЕНТ і аудиторія. Справді, на межі цих понять надто багато складного і навіть дискусійного. Та хотілося б розширити тематику розмови з приводу навчання молоді поняттям «Студент і час».

Справа навчання і виховання підліткового покоління це залишає нікого байдужим. Особливо це турбує старше покоління, яке хоче, щоб матеріальні і духовні здобутки передати в надійні руки.

Дійсно, вчити молоді стає все важче і важче. Ці утруднення відносять, проте, останні десятиріччя не лише вчителі загальноосвітніх шкіл, але й ті, хто має справу з навчанням молоді в середніх спеціальних і вищих навчальних закладах.

Де ж ті причини, що виступають підводними каменями на шляху освіти молоді, знижують інтерес до навчання, породжують навіть байдужість? НАЙПЕРШЕ, ми хотіли б констатувати, що, коли молоді люди приходять до інституту, вони сповнені бажанням наполегливо вчитися, «гризти грані науки». Та згодом у деякого ці внутрішні стимули зникають, а з плином студентських років пошесті байдужості поширюється серед власників заличкових книжок.

Професор Л. Владимиров змальовує картину несумлінного ставлення студентів до навчання, вказує на причини фактичного падіння успішності. Відсутність утруднень, низький рівень виховання в сім'ї та наявність «модні» — «зубрити не модно» — безперечно, мають місце. Нам би хотілося проаналізувати інші причини, дати їм оцінку.

Ми бачимо причини зниження в певній частині молоді інтересу до навчання, пасивності, у тому, що сам процес його як у школі, так і у вузі має ряд суттєвих недоліків. По-перше, виникає невідповідність між змістом освіти, з одного боку, та формами і методами навчання з другого. Потреби життя, бурхливий розвиток науки і техніки вимагають засвоєння величезної суми знань, розуміння міжпредметних зв'язків.

За останні десятиріччя, виходячи з потреб комуністичного будівництва, зміст освіти у вищій школі (та й у середній) зазнав значних змін у напрямку збільшення обсягу, поглиблення проблемних питань. В той же час форми і методи оволодіння навчальним матеріалом залишилися майже колишніми.

У більшості випадків вища школа не в повній мірі спонукає студентів до самостійного оволодіння основами знань, не озброює їх ефективними методами самостійної навчальної діяльності, а отже, і недостатньо стимулює умови для розвитку творчого мислення. У своїй відомій роботі «Про державу», прочитаній у липні 1919 року слухачам комуністичного університету імені Свердлова

ва, В. І. Ленін вказував, що «...найголовніше, щоб у результаті ваших читань, бесід і лекцій, які ви почете про державу, ви внесли вплив підходити до цього питання самостійно...»

Існуючий навчальний процес не викликає належного інтересу, не буджує потрібної внутрішньої активності молоді людини, а зумовлює лише до непродуктивного запам'ятовування першої суми

інформації, іноді хаотичного підтвердження її під час залучення чи екзамени. Надто такі знання не залишаються. Ця обставина вимагає корінного поліпшення справи організації навчального процесу у вищій школі стосовно зростаючих вимог часу.

ПО-ДРУГЕ, причиною втрати деякого інтересу до навчання в частині молоді є те, що вона позбавлена здатності до самостійної діяльності взагалі. Як відомо, дитина одержує задачі, потенційні можливості для самовираження, самообслуговування, самобороти. Ми повинні створити їй такі умови, які б сприяли розвитку внутрішніх потенціальних можливостей для самовираження — спочатку в розв'язанні певних питань (бодягати, озвучення, розв'язування задачі на дві дії і т. ін.), а потім складніших (вибір професії, оволодіння курсом опору матеріалів, розуміння організації сім'ї, конструювання оригінального апарату і т. ін.).

Проте побутова «філософія» частини батьків, як правильно говорить професор Л. Владимиров, зводиться до думки: «Нам було погано, хай хоч наші діти поживуть у повному достатку». А це призводить до того, що тепличні умови життя, забезпечення всім необхідним, відсутність перепон на шляху досягнення дитини її бажань не тільки не розвивають отих задатків до самовираження, але в значній частині молодих людей вони атрофуються, вбиваються в

зародку. Спочатку бабуся чи мати одягає черевички на нестерпну Оксану, потім треба розв'язувати за неї зачіску, «вдаштовувати» в інститут, сидіти з нею при підготовці до екзамени, якось «вдаштовувати» її заміж... Почалося із невміння одягати панчохи, а закінчилося невмінням жити, як це було в Общомові. Поручене питання чи не найбільш складне в системі виховання. Воно вимагає глибоких досліджень і серйозних рекомендацій для позитивного розв'язання.

ПО-ТРЕТЄ, в певній мірі причиною, що знижує навчальну активність частини студентів, є зміни у вимогах життя до членів суспільства. Прогрес культури, науки, техніки, бурхливий розвиток усіх галузей народного господарства вимагає від людини, молодого фахівця особливо глибоких знань, значної ерудиції. Чи готова кожна людина оволодіти цим багажем знань, чи не створює це якогось психологічного бар'єру між потребами і можливостями? Не фактичного, а психологічного!

Та є й інший аспект цієї проблеми: перспектива чоловіка в колективі — психологічна і матеріальна. Якщо 40 років тому фахівець з вищою освітою займав у нашому суспільстві особливе почесне місце з морального погляду, то нині значна кількість членів нашого суспільства має вищу освіту. Крім того, трапилися деякі розбіжності між заробіткою платою фахівця з вищою освітою і людини, що не одержала її. Заробіток останньої категорії людей в деяких випадках більший.

Чи можна вважати так звану моду на вищу освіту галімом, що діє на шляху навчання студентів, знижує їх відповідальність? Цей фактор, на наш погляд, не є типовим. Він торкається лише окремих молодиків. Майже всі студенти переступають поріг вузу з бажанням серйозно працювати над оволодінням обраної професії.

Підважимо, що призводить до зниження навчального потенціалу молоді є, як бачимо, чимало. Ми зупинилися лише на деяких з них, однак, на нашу думку, що є наріжними у цій проблемі. Життя ставить настільки вимоги розробляти педагогіку вищої школи, аби досліджувати при цьому шляхи подолання існуючих утруднень. Тому не випадково в проекті Директив ХХІV з'їзду КПРС по п'ятирічному плану розвитку народного господарства СРСР на 1971—1975 роки вказано: «Удосконалити навчально-виховний процес. Підвищити якість підготовки і рівень кваліфікації педагогічних кадрів».

Ф. БЕЛЯВІН — доцент, В. ОМЕЛІЩЕНКО — кандидат педагогічних наук Кіровоградського педагогічного інституту.

ОПЕРАЦІЯ «ПОШУК»

ХТО ЙОГО РІДНІ?

Партійна і комсомольська організації колгоспу імені Карла Маркса Шевченківського району Харківської області розшукують родичів, близьких і знайомих сержанта Різана Івана Дмитровича, уродженця Кіровоградської області, який загинув 6 лютого 1942 року в бою за село Волохів Яр Балаклійського району і похований у братській могилі села Миропілля.

Їх адреса: Харківська область, Шевченківський район, колгосп імені Карла Маркса Безмятеженської сільради.

Туристськими стежками

До Бугу, до Ріци...

ЇХ МАРШРУТИ пролягли у всі кінці країни. Туристи Кіровоградщини побували в Москві, Ленінграді, милувалися мальовничими пейзажами Криму, Кавказу, берегами Південного Бугу, Синохи, Дніпра. Літаками, туристським поїздом «Кіровоград», автобусами вирушали кіровоградці в дорогу. Більше 73 тисяч туристів області побували торік в далеких і близьких мандрівках.

І ось знову нові маршрути. Для любителів подорожувати ми організовуємо поїздки в Туапсе і Анапу, Алушту і Севастополь, Євпаторію і Ялту. Визначено час подорожей у Закарпаття, до Прибалтики. Наприклад, в Анапі і Туапсе наші туристи будуть 12 днів. Звідти вони здійснять екскурсії в м. Керч, на Камиш-Бурундський металургійний комбінат, в Нозоросійськ, на озеро Ріцу.

Спеціальні поїздки готує наше бюро в міста-герої Ленінград, Брест, Севастополь, Волгоград. Для тих, хто вирушатиме в подорож на літаку ми даємо льготні квитки, вартість яких менша на 30 процентів.

Тисячі кіровоградців побувають у цьому році в Софіївському дендропарку (Умань), в триденних поїздках до Херсона, Миколаєва, Одеси, Полтави і інших міст республіки. А на території області їх дорога проляже на хутір Надію, дендропарк «Веселі Боківники», в Світловодськ, в музей Дем'яна Бедного. На території Голованівського, Гайворонського, Новоархангельського районів наші туристи побувають на місцях, де пройшли герої громадянської війни, де гриміли бої з німецько-фашистськими загарбниками. А кому не хочеться виїхати на рибалку до Ятрані, Синохи, Бугу? Хто з жителів області побачає віддати театр імені М. Л. Кропивницького в Кіровограді, ми теж пропонуємо їм свої послуги. Запропонуємо також трудівникам області побувати на виставах Московського цирку, взяти участь в повітряних мандрівках «Кіровоград з пащиного польоту». Вже тепер ми підраховали, що зможемо обслужити в першому році нової п'ятиріччя понад 78 тисяч трудівників орденноносної Кіровоградщини. Для них наші турбази в Світловодську і Олександрії, турпоїзд «Кіровоград».

П. КОНОНЕНКО,

директор обласного бюро подорожей та екскурсій.

ПЕРЕД ОСТАННІМ ТУРОМ

ЖЕНЕВА, 1 квітня. (ТАРС). Радянські хокеїсти вчорні в четвер програвли збірній ЧССР в своєму передостанньому матчі чемпіоната світу з рахунком 2:5 (1:1, 1:1, 0:3).

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

НЕДІЛЯ, 4 КВІТНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.15 — Новини. (М). 9.30 — Для школярів «Будильник». (М). 10.00 — «Сьогодні День геолога». (М). 10.15 — Музичний кіоск. (М). 10.45 — Для школярів. Прес-конференція з тов. Маресьєвим. (М). 11.30 — Наша афіша. (К). 11.35 — Тележурнал «Працює з величчю». (К). 11.50 — Для школярів «Сурмач». (М). 12.30 — «Письменник — делегат ХХІV з'їзду КПРС». (М). 13.00 — «Народні таланти». Концерт художньої самодіяльності всіх республік країни. (М). 14.20 — Передача із спортивного залу заводу «Червона зірка». (Кіровоград). 15.30 — Ударна праця з'їзду партії. (М). 16.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Зоря» (Ворошиловград) — ЦСКА. 17.45 — Зарубіжні гості ХХІV з'їзду КПРС. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — Ви про наших друзів. (К). 18.35 — Колірне телебачення «Клуб кінополювання». (М). 19.30 — Художній фільм «Ключі від неба». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Колірне телебачення «За вашим проханням». (М). 22.15 — Міжнародні змагання з класичної боротьби на приз І. Піддубно.

го. (Мінськ). 23.15 — Українське кольорове телебачення. Естрадний концерт. (К).

ПОНЕДІЛОК, 5 КВІТНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Тележурнал. (К). 11.10 — Художній фільм «Цирк». (К). 17.10 — «Перо павича». Зоофілм (Харків). 17.40 — Тележурнал. (К). 18.00 — Щоденник ХХІV з'їзду КПРС. (М). 18.15 — «Запрошення до фільму». (Кіровоград). 18.45 — «Наука сьогодні». (М). 19.15 — Художній фільм «Весна на Зарічній вулиці». (М). 20.45 — На ХХІV з'їзді КПРС. Інформаційна програма «Час». (М). 21.30 — Іраклій Андроніков розповідає. (М). 22.55 — Колірне телебачення. «Українські народні мелодії». Концерт. (К). 23.25 — Тележурнал. (К).

ВІСІРОК, 6 КВІТНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 10.00 — На ХХІV з'їзді КПРС. (М). 10.30 — Для школярів. «Понеділок». (М). 11.00 — Тележурнал. (К). 11.10 — Фільм-концерт. Сніва Різа Джаханова. (К). 11.35 — Шкільний екран. Фільм для учнів 10 класу. «Фізичні основи телебачення». (К). 12.15 — Музичний кіоск. (М). 12.45 — Новини. (М). 17.20 — Хроніка тижня. (Кіровоград). 17.30 — Музичний фільм «Журавлик». (К). 17.40 — Тележурнал. (К). 18.00 — Щоденник ХХІV з'їзду КПРС. (М). 18.15 — П. І. Чайковський. Концерт для скрипки з оркестром. (М). 18.55 — Зарубіжні гості ХХІV з'їзду КПРС. (М). 19.10 — «Любимі історії» «Спектакль-концерт». (К). 21.00 — На ХХІV з'їзді КПРС. (М). 21.45 — Художній фільм «Берег надії». (К). 23.00 — Тележурнал. (К).

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Пуначарського, 35.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Гліки, 2.